

SÉNAT DE BELGIQUE

SESSION DE 1961-1962.

3 JUILLET 1962.

**Proposition de loi portant le statut
des objecteurs de conscience.**

DEVELOPPEMENTS

MESDAMES, MESSIEURS,

Voici près de douze ans que le député Baccus saisit la Chambre des Représentants d'une proposition de loi organisant le statut des objecteurs en Belgique (Doc. de la Chambre n° 22, session de 1950-1951).

Cette proposition pouvait, du reste, se réclamer de l'exemple de nombreux pays tels que la Grande-Bretagne, les pays scandinaves, les Pays-Bas. Voici quarante ans notamment que ces derniers ont inscrit le principe dans leur Constitution et leur loi sur le refus de servir date du 13 juillet 1923.

Le député Baccus ne s'en heurta pas moins à une vive opposition. Sa proposition, déposée sur le Bureau de la Chambre le 21 novembre 1950, ne fut prise en considération qu'après la mort de son auteur, survenue subitement le 27 janvier 1951. Elle a été reprise sous la signature de Mme Isabelle Blume, MM. Rey, Nossent, Housiaux et Auguste De Schrijver.

Dans l'intervalle, M. Pierre Vermeylen a consacré à la question sa « Tribune libre » du Soir et réclamé le vote urgent du statut.

Cependant, malgré l'institution d'une sous-commission, la proposition, déposée à la Chambre, n'atteint pas le stade du débat en séance plénière.

Le 15 mai 1955 cependant, le nouveau Ministre de la Défense nationale, M. Spinoy, annonce qu'il fait reprendre l'étude du statut de l'objecteur de conscience. M. Lilar, le 24 octobre, annonce que son département aussi étudie la question. De 1955

BELGISCHE SENAAAT

ZITTING 1961-1962.

3 JULI 1962.

**Voorstel van wet houdende het statuut
van de dienstweigeraars uit gewetensbezwaren.**

TOELICHTING

DAMES EN HEREN,

Het is nu nagenoeg twaalf jaar geleden dat Volksvertegenwoordiger Baccus bij de Kamer een voorstel van wet aanhangig maakte tot regeling van het statuut der dienstweigeraars in België. (Gedr. St. Kamer n° 22, zitting 1950-1951).

Dat voorstel kon overigens verwijzen naar het voorbeeld van vele landen, zoals Groot-Brittannië, de Scandinavische landen en Nederland. Zo staat in Nederland het beginsel van de dienstweigering reeds veertig jaar in de Grondwet en dagtekent de desbetreffende Nederlandse wet van 13 juli 1923.

Niettemin stuitte volksvertegenwoordiger Baccus op heftig verzet. Zijn voorstel, dat op 21 november 1950 bij de Kamer ter tafel werd gelegd, is eerst in overweging genomen na het schielijk overlijden van de indiener op 27 januari 1951. Het werd opnieuw ingediend onder de handtekening van Mevrouw Isabella Blum en de heren Ney, Nossent, Housiaux et August De Schrijver.

Inmiddels had de heer Pierre Vermeylen het probleem behandeld in de vrije tribune van « Le Soir » en erop aangedrongen dat het statuut spoedig zou worden aangenomen.

Niettemin staande de instelling van een subcommissie kwam het echter over het bij de Kamer ingediende voorstel nooit tot een debat in plenaire vergadering.

Op 15 Mei 1955 laat de nieuwe Minister van Landsverdediging, de heer Spinoy, evenwel weten dat hij de voorbereiding van het statuut van de dienstweigeraar heeft laten hervatten. Ook de heer Lilar verklaart op 24 oktober dat zijn departe-

à 1957, la presse relate qu'effectivement le gouvernement a été saisi d'un projet de statut.

Le 4 juillet 1957 cependant, un projet de loi portant le statut des objecteurs de conscience est enfin déposé sous la signature des Ministres Vermeulen, Lilar et Spinoy (Doc. du Sénat n° 379, session de 1956-1957). Il est renvoyé aux Commissions réunies de l'Intérieur, de la Justice et de la Défense Nationale, qui firent toute diligence pour l'examiner et, dès le 5 mars 1958, le sénateur Yernaux était en mesure de présenter en leur nom au Sénat un texte fortement amendé accompagné d'un rapport approfondi (Doc. du Sénat n° 201, session de 1957-1958).

A une époque où il est de bon ton de dauber sur les institutions parlementaires, il sera permis d'épingler cet exemple de travail consciencieux et rapide des Commissions du Sénat et de souligner les mérites particuliers de celui qui en fut le principal artisan, notre ancien collègue le sénateur Yernaux.

On regrette de ne pouvoir étendre cet éloge au Pouvoir exécutif dont les tergiversations allaient depuis cette date causer la stagnation de la situation.

Le projet de loi avait été atteint par la caducité lors de la dissolution des Chambres survenue le 30 avril 1958. Comme le nouveau Gouvernement ne l'en avait pas relevé, les sénateurs Mme Ciselet, MM. Custers, Vermeulen et Rolin déposèrent le 7 août 1958 une proposition de loi qui reprenait le texte adopté par les Commissions réunies. Mais la nouvelle proposition demeura lettre morte. Alternativement, le nouveau Ministre de l'Intérieur, M. Lefebvre, et le Ministre de la Défense Nationale, M. Gilson, demandèrent la suspension des travaux des Commissions réunies, qui en avaient commencé l'examen. On faisait valoir tantôt l'inopportunité d'une discussion qui serait de nature à contrecarrer la propagande en faveur des volontaires O.T.A.N. soit la nécessité de permettre au Gouvernement de décider du genre de service civil auquel les objecteurs seraient astreints.

La législature de 1958-1961 s'écoula sans que cette situation se soit modifiée et la nouvelle proposition rejoignit les précédentes dans l'oubli.

En attendant, sans qu'on puisse sérieusement soutenir que le moral de l'armée ou de la Nation s'en trouve renforcé, les Conseils de Guerre assurent l'application de la loi, se voient amenés chaque année à prononcer bon gré mal gré des peines de prison à charge de jeunes gens qui, pour des raisons de conscience, refusent le service militaire. Au surplus, la conscience de la nécessité de la réforme continue à faire son chemin dans le monde au point qu'en France, sous la présidence du Général de Gaulle, le Gouvernement vient, à son tour, d'annoncer le dépôt d'un projet de loi !

Les soussignés n'auraient pas hésité dans ces conditions à faire usage à nouveau depuis longtemps de leur droit d'initiative parlementaire si la position du nouveau Gouvernement, qui compte dans son sein de nombreux partisans avérés de la réforme,

ment de la cause bestudeert. Van 1955 tot 1957 leest men in de pers dat er bij de Regering werkelijk een ontwerp van statuut aanhangig is.

Op 4 juli dienden de Ministers Vermeulen, Lilar en Spinoy eindelijk een ontwerp van wet in houdende het statuut van de dienstweigeraars uit gewetensbezwaren (Gedr. St. Senaat n° 379, zitting 1956-1957). Het werd verwezen naar de Verenigde Commissies voor de Binnenlandse Zaken, de Justitie en de Landsverdediging, die het met bekwaame spoed onderzochten, zodat senator Yernaux reeds op 5 maart in staat was, namens die commissies, een grondig gewijzigde tekst en een uitgebreid verslag aan de Senaat voor te leggen (Gedr. St. Senaat, n° 201, zitting 1957-1958).

Nu het in de mode is de draak te steken met de parlementaire instellingen lijkt het wel goed om even de aandacht te vestigen op dit voorbeeld van snel en nauwgezet commissiewerk en vooral op de bijzondere verdiensten van hem die er de voortrekker van was, onze gewezen collega Yernaux.

Jammer genoeg kunnen wij de Uitvoerende Macht, waarvan het getalm de verdere afhandeling van het ontwerp heeft gestremd, in die lof niet laten delen.

Bij de Kamerontbinding op 30 april 1958 kwam het ontwerp te vervallen. En daar het van dit verval niet ontheven werd door de nieuwe regering, legden de senatoren, Mevrouw Ciselet, de heren Custers, Vermeulen en Rolin op 7 augustus een wetsvoorstel ter tafel, waarin de tekst van de Verenigde Commissies werd overgenomen. Doch het nieuwe voorstel bleef onbehandeld liggen. Achtereenvolgens verzochten de nieuwe Ministers van Binnenlandse Zaken, de heer Lefebvre, en van Landsverdediging, de heer Gilson, de Verenigde Commissies, die met het onderzoek van het voorstel begonnen waren, hun werkzaamheden op te schorten. Nu eens werd aangevoerd dat een dergelijke bespreking de propaganda voor de aanwerving van NATO-vrijwilligers zou tegenwerken, dan weer dat de Regering de mogelijkheid moest hebben om uit te maken tot welke burgerlijke dienst de dienstweigeraars zouden worden verplicht.

De zittingstijd 1958-1961 verliep zonder enige verandering en het nieuwe voorstel geraakte in het vergeetboek zoals de vorige.

Inmiddels — en men kan niet ernstig staande houden dat het meerel van het leger of van het land erdoor wordt gebaat — passen de krijgsraden de wet toe en hebben zij elk jaar, willens of onwillens, gevangenisstraffen uit te spreken ten laste van jongens die dienstweigeraar zijn uit gewetensbezwaren. Bovendien dringt het bewustzijn van een noodzakelijke hervorming steeds verder door in de wereld; zelfs in Frankrijk, onder het presidentschap van Generaal de Gaulle, heeft de regering zopas een ontwerp van wet aangekondigd !

De ondergetekenden zouden derhalve, zonder enige aarzeling, reeds gebruik hebben gemaakt van hun initiatiefrecht, hadden zij niet gemeend dat de positie van de nieuwe regering, waarvan talrijke leden uitgesproken voorstanders zijn

ne leur avait paru présenter des gages suffisants que les initiatives nécessaires seraient prises à bref délai. Cette attente ayant été déçue, ils doivent bien conclure à l'existence au sein de certaines administrations d'une résistance opiniâtre.

Cette situation ne peut plus durer. Il convient que le Parlement soit enfin invité à se prononcer sur une question depuis longtemps arrivée à maturité. Il a paru qu'à cet effet le plus simple était de saisir le Sénat à nouveau du texte adopté en Commission en 1958, étant entendu qu'il sera loisible aux Ministres comme aux membres des deux Chambres, d'y proposer tous amendements que l'expérience d'autres pays ou la réflexion leur inspireraient.

H. ROLIN.

**Proposition de loi portant le statut
des objecteurs de conscience.**

ARTICLE PREMIER.

Le milicien qui, pour des motifs d'ordre religieux, philosophique ou moral, est convaincu qu'on ne peut tuer son prochain, même à des fins de défense nationale ou collective, peut faire au Ministre de l'Intérieur, par lettre recommandée à la poste, la déclaration qu'il a des objections de conscience contre l'accomplissement du service militaire ou du service militaire armé seulement.

La déclaration est recevable à partir du moment où le milicien fait partie de la réserve de recrutement.

Elle cesse de l'être lorsque le milicien est incorporé dans l'armée ou lorsqu'il est traité comme déserteur en vertu des lois coordonnées sur la milice.

ART. 2.

La déclaration doit être écrite et signée par l'objecteur, indiquer les raisons qui la justifient et désigner éventuellement les personnes qui pourraient attester sa sincérité.

Si l'objecteur ne sait ou ne peut écrire ou signer, sa déclaration est reçue par le commissaire de police ou, à son défaut, par le commandant de la brigade de gendarmerie du lieu de sa résidence ou de son domicile de milice, qui la fait parvenir au Ministre de l'Intérieur.

van de hervorming, voor hen een voldoende waarborg was, dat de nodige maatregelen binnen korte tijd getroffen zouden worden.

Daar zij echter in hun verwachtingen werden teleurgesteld, moeten zij wel besluiten dat sommige administraties hardnekkig gekant zijn tegen de hervorming.

Deze toestand kan niet meer blijven duren. Het Parlement moet eindelijk verzocht worden om zich uit te spreken over een kwestie die sedert lang tot rijpheid is gekomen. De eenvoudigste weg daartoe is wel de tekst die de Commissies in 1958 hebben aangenomen, opnieuw bij de Senaat aanhangig te maken, met dien verstande dat zowel de Ministers als de leden van beide Kamers alle amendementen zullen kunnen voorstellen die zij op grond van de ervaring in andere landen of van eigen bezinning passend mochten achten.

**Voorstel van wet houdende het statuut
van de dienstweigeraars uit gewetensbezwaren.**

EERSTE ARTIKEL.

De dienstplichtige die, om redenen van godsdienstige, wijsgerige of morele aard, overtuigd is dat men de evenmens niet mag doden, zelfs niet ter verdediging van het land of van de gemeenschap, kan, bij ter post aangetekende brief, aan de Minister van Binnenlandse Zaken de verklaring laten geworden dat hij gewetensbezwaren heeft tegen het vervullen van de militaire dienst of van de gewapende militaire dienst alleen.

De verklaring is ontvankelijk vanaf het ogenblik dat de dienstplichtige deel uitmaakt van de wervingsreserve.

Zij is niet meer ontvankelijk wanneer de dienstplichtige bij het leger is ingelijfd of wanneer hij krachtens de gecoördineerde dienstplichtwetten als deserteur wordt behandeld.

ART. 2.

De verklaring moet door de dienstweigeraar uit gewetensbezwaren geschreven en ondertekend zijn, de redenen opgeven die haar rechtvaardigen en eventueel personen aanwijzen die haar oprechtheid kunnen bevestigen.

Indien de dienstweigeraar uit gewetensbezwaren niet kan schrijven of tekenen, of daartoe niet in staat is, wordt zijn verklaring ontvangen door de politiecommissaris of, bij diens ontstentenis, door de rijkswachtbevelhebber van zijn verblijfplaats of van zijn militiewoonplaats, die ze doorzendt aan de Minister van Binnenlandse Zaken.

ART. 3.

Si la déclaration est reconnue recevable par le Ministre de l'Intérieur, l'intéressé est provisoirement inscrit par le Ministre de l'Intérieur sur la liste des objecteurs de conscience.

Cette inscription suspend à l'égard du déclarant l'application des dispositions des lois coordonnées sur la milice relatives à la remise du contingent au centre de recrutement et de sélection.

Elle est notifiée au déclarant dans les trois jours, non compris les dimanches et jours fériés.

La déclaration est considérée comme non avenue dans les cas où les obligations militaires de l'intéressé viennent à s'éteindre.

ART. 4.

Le Ministre de l'Intérieur fait recueillir tous renseignements utiles relatifs à l'intéressé, notamment auprès des autorités communales et judiciaires.

Il joint au dossier un extrait du casier judiciaire.

ART. 5.

Un mois au plus tard après la réception de la déclaration, le dossier est transmis au président du Conseil de l'objection, pour qu'il soit statué sur le bien-fondé de l'objection.

Ce Conseil est composé de cinq membres : deux magistrats effectifs ou honoraires dont l'un est choisi en qualité de président, deux avocats inscrits depuis dix ans au moins au tableau de l'Ordre et un fonctionnaire du Ministère de la Justice. Ils sont nommés par le Roi, sur la proposition du Ministre de la Justice. Le Roi désigne en même temps, pour chacun d'eux, un ou plusieurs suppléants.

Un fonctionnaire désigné par le Ministre de l'Intérieur, fait fonction de secrétaire rapporteur.

Le fonctionnement du Conseil et la procédure qui y est suivie sont déterminés par le Roi, sur la proposition du Ministre de la Justice. Les séances du Conseil sont publiques.

ART. 6.

Le déclarant, qui peut être assisté d'un avocat, comparait en personne sur invitation qui lui est adressée par lettre recommandée déposée à la poste sept jours au moins à l'avance. Le dossier est tenu à sa disposition pendant les quatre jours précédant celui fixé pour sa comparution.

ART. 3.

Indien de Minister van Binnenlandse Zaken de verklaring ontvankelijk verklaart, wordt de betrokkene door de Minister van Binnenlandse Zaken voorlopig ingeschreven op de lijst van de dienstweigeraars uit gewetensbezwaren.

Deze inschrijving schorst ten opzichte van de verzoeker de toepassing van het bepaalde in de gecoördineerde dienstplichtwetten betreffende de overgifte van het contingent aan het recrutings- en selectiecentrum.

Zij wordt binnen drie dagen, Zon- en feestdagen niet inbegrepen, aan de verzoeker betekend.

De verklaring wordt voor niet bestaande gehouden in al de gevallen waarin voor de betrokkene de dienstplicht ophoudt te bestaan.

ART. 4.

De Minister van Binnenlandse Zaken doet over de betrokkene alle nuttige inlichtingen inwinnen, onder meer bij de gemeentelijke en de rechterlijke overheid.

Hij voegt een uittreksel uit het strafregister bij het dossier.

ART. 5.

Uiterlijk één maand na ontvangst van de verklaring wordt het dossier doorgezonden aan de voorzitter van de Raad voor de dienstweigerings, opdat over de gegrondheid van het gewetensbezwaar uitspraak wordt gedaan.

Die Raad bestaat uit vijf leden : twee werkelijke of eremagistraten, waarvan een tot voorzitter wordt gekozen, twee advocaten die ten minste reeds tien jaar op de tabel van de Orde zijn ingeschreven, en een ambtenaar van het Ministerie van Justitie. Zij worden benoemd door de Koning, op de voordracht van de Minister van Justitie. De Koning wijst terzelfdertijd voor ieder van hen één of meer plaatsvervangers aan.

Een door de Minister van Binnenlandse Zaken aangewezen ambtenaar doet dienst als secretaris-verslaggever.

De Koning bepaalt, op de voordracht van de Minister van Justitie, de werkwijze van de Raad alsmede de rechtspleging die er gevolgd wordt. De zittingen van de Raad zijn openbaar.

ART. 6.

De verzoeker, die zich kan laten bijstaan door een advocaat, verschijnt in persoon na daartoe te zijn uitgenodigd bij een aangetekende brief, die ten minste zeven dagen vooraf ter post wordt afgegeven. Het dossier wordt te zijner beschikking gehouden gedurende de vier dagen welke de voor de verschijning vastgestelde dag voorafgaan.

Le Conseil entend tous les témoins utiles en même temps que le déclarant qui a le droit de produire tous documents qu'il juge utiles à sa cause. Ces documents sont annexés au dossier.

Si le déclarant ne comparait pas sans motif légitime d'excuse, le Conseil statue sur pièces.

Le déclarant peut, éventuellement, jusqu'à la fin de l'instruction à l'audience, limiter sa déclaration à des objections contre l'accomplissement du service militaire armé seulement.

Les frais de transport en Belgique des témoins sont à charge de l'État.

ART. 7.

Le Conseil statue par décision motivée dans les deux mois de la transmission du dossier ou de la comparution du déclarant lorsque celle-ci a dû être retardée pour cause de maladie.

La décision est prononcée en séance publique. Elle est notifiée au déclarant dans les trois jours, non compris les dimanches et jours fériés.

ART. 8.

Le Ministre de l'Intérieur et le déclarant peuvent interjeter appel de la décision du Conseil de l'objection.

Pour être recevable, l'acte d'appel du déclarant doit indiquer la date de la décision attaquée, être revêtu de la signature de l'appelant et être adressé au Ministre de l'Intérieur par lettre recommandée déposée à la poste quinze jours au plus tard après celui de la notification de la décision.

Si le déclarant ne sait ou ne peut signer, l'acte est préalablement présenté à l'autorité désignée à l'article 2, alinéa 2, qui fait mention de cette présentation à la suite de l'acte, après avoir vérifié l'identité du déclarant.

L'acte d'appel du Ministre de l'Intérieur doit être adressé au déclarant par lettre recommandée déposée à la poste quinze jours au plus tard après celui de la décision. Une copie de cet acte est jointe au dossier.

ART. 9.

L'appel est porté devant le Conseil d'appel de l'objection par le Ministre de l'Intérieur dès que celui-ci a notifié son acte d'appel au déclarant ou reçu l'acte de ce dernier.

Le Conseil d'appel de l'objection est composé de cinq membres: deux magistrats effectifs ou honoraires dont un magistrat d'une Cour d'appel qui en est le président, deux avocats inscrits depuis dix ans au moins au tableau de l'Ordre et un fonctionnaire du Ministère de la Justice. Ils sont nommés par le Roi, sur la proposition du Ministre de la

De Raad hoort alle dienstige getuigen en tevens de verzoeker, die het recht heeft alle stukken die hij voor zijn zaak dienstig acht, over te leggen. Die stukken worden bij het dossier gevoegd.

Indien de verzoeker zonder wettige reden van verschoning niet verschijnt, doet de Raad uitspraak op de stukken.

De verzoeker kan eventueel, tot het einde van het onderzoek ter terechtzitting, zijn verklaring beperken tot bezwaren tegen het vervullen van de gewapende militaire dienst alleen.

De reiskosten in België van de getuigen komen ten laste van de Staat.

ART. 7.

De Raad doet bij met redenen omklede beslissing uitspraak binnen twee maanden na de verzending van het dossier of na de verschijning van verzoeker, indien de verschijning wegens ziekte moest worden uitgesteld.

De beslissing wordt in openbare zitting uitgesproken. Zij wordt aan de verzoeker betekend binnen drie dagen, Zon- en feestdagen niet inbegrepen.

ART. 8.

De Minister van Binnenlandse Zaken en de verzoeker kunnen beroep instellen tegen de beslissing van de Raad voor de dienstweigering.

Om ontvankelijk te zijn moet de akte van beroep van de verzoeker de datum van de bestreden beslissing opgeven, ondertekend zijn door de appellant en aan de Minister van Binnenlandse Zaken worden gezonden bij een aangetekende brief die uiterlijk vijftien dagen na de dag van de betekening van de beslissing ter post is afgegeven.

Indien de verzoeker niet kan tekenen of daartoe niet in staat is, wordt de akte vooral voorgelegd aan de in het tweede lid van artikel 2 aangewezen overheid, die deze voorlegging onderaan op de akte vermeldt na de identiteit van de verzoeker te hebben nagegaan.

De akte van beroep van de Minister van Binnenlandse Zaken moet aan de verzoeker worden gericht bij aangetekende brief die uiterlijk vijftien dagen na de dag van de beslissing, ter post is afgegeven. Een afschrift van die akte wordt bij het dossier gevoegd.

ART. 9.

Het beroep wordt door de Minister van Binnenlandse Zaken vóór de Raad van beroep voor de dienstweigering gebracht, zodra hij zijn akte van beroep aan de verzoeker heeft betekend of diens akte heeft ontvangen.

De Raad van beroep voor de dienstweigering bestaat uit vijf leden: twee werkelijke of eremagistraten, waarvan een magistraat in een Hof van beroep, die het voorzitterschap waarneemt, twee advocaten die ten minste reeds tien jaar ingeschreven zijn op de tabel van de Orde, en een ambtenaar van het Ministerie van Justitie. Zij worden benoemd

Justice. Le Roi désigne en même temps, pour chacun d'eux, un ou plusieurs suppléants.

Un fonctionnaire, désigné par le Ministre de l'Intérieur, fait fonction de secrétaire rapporteur.

Le fonctionnement de ce Conseil ainsi que la procédure qui y est suivie sont déterminés par le Roi, sur la proposition du Ministre de la Justice. Les séances du Conseil sont publiques.

Les dispositions des articles 6 et 7 sont applicables.

ART. 10.

Le Ministre de l'Intérieur et le déclarant peuvent se pourvoir en cassation contre la décision du Conseil d'appel de l'objection, le Ministre, dans les quinze jours du prononcé et le déclarant, dans les quinze jours de la notification de la décision.

Le pourvoi doit contenir l'exposé des moyens et être revêtu de la signature du demandeur.

Il est adressé au greffe de la Cour de Cassation par lettre recommandée déposée à la poste au plus tard le dernier jour du délai fixé à l'alinéa 1 du présent article.

Le Ministre de l'Intérieur doit, en outre, notifier une copie de son pourvoi au déclarant.

Si le déclarant ne sait ou ne peut signer, le pourvoi est préalablement présenté à l'autorité désignée à l'article 2, alinéa 2, qui fait mention de cette présentation à la suite du pourvoi, après avoir vérifié l'identité du déclarant.

ART. 11.

En même temps que son pourvoi ou dès qu'il est averti du recours du déclarant par le greffier de la Cour de Cassation, le Ministre de l'Intérieur fait parvenir à celui-ci une expédition de la décision attaquée et les pièces de procédure.

La Cour statue toutes affaires cessantes.

ART. 12.

Le greffier de la Cour de cassation informe de l'admission ou du rejet du pourvoi le Ministre de l'Intérieur. Celui-ci en fait la notification au déclarant.

ART. 13.

Lorsque la cassation est prononcée, la cause est renvoyée au Conseil d'appel de l'objection composé d'autres membres.

door de Koning, op de voordracht van de Minister van Justitie. De Koning wijst terzelfdertijd voor ieder van hen één of meer plaatsvervangers aan.

Een door de Minister van Binnenlandse Zaken aangewezen ambtenaar doet dienst als secretaris-verslaggever.

De Koning bepaalt, op de voordracht van de Minister van Justitie, de werkwijze van die Raad alsmede de rechtspleging die er gevolgd wordt. De zittingen van de Raad zijn openbaar.

Het bepaalde in de artikelen 6 en 7 is op die Raad van toepassing.

ART. 10.

De Minister van Binnenlandse Zaken en de verzoeker kunnen zich in verbreking voorzien tegen de beslissing van de Raad van beroep voor de dienstweigering; de Minister kan dit doen binnen vijftien dagen na de uitspraak en de verzoeker binnen vijftien dagen na de betekening van de beslissing.

De voorziening moet een omschrijving van de middelen bevatten en door de eiser ondertekend zijn.

Zij wordt aan de griffie van het Hof van Verbreking gezonden bij aangetekende brief, uiterlijk de laatste dag van de in lid 1 van dit artikel vastgestelde termijn ter post afgegeven.

De Minister van Binnenlandse Zaken moet bovendien een afschrift van zijn voorziening aan de verzoeker laten geworden.

Indien de verzoeker niet kan tekenen of daartoe niet in staat is, wordt de voorziening vooraf voorgelegd aan de in het tweede lid van artikel 2 aangewezen overheid, die deze voorlegging onderaan op de voorziening vermeldt, na de identiteit van de verzoeker te hebben nagegaan.

ART. 11.

Tegelijk met zijn voorziening of zodra de griffier van het Hof van Verbreking hem heeft medegedeeld dat de verzoeker zich in verbreking heeft voorzien, doet de Minister van Binnenlandse Zaken aan de griffier een uitgifte van de bestreden beslissing en de processtukken toekomen.

Het Hof doet uitspraak met staking van alle andere zaken.

ART. 12.

De griffier van het Hof van Verbreking geeft de Minister van Binnenlandse Zaken kennis van de aanvaarding of de verwerping van de voorziening. De Minister geeft hiervan kennis aan de verzoeker.

ART. 13.

In geval van verbreking wordt de zaak verwezen naar de uit andere leden samengestelde Raad van beroep voor de dienstweigering.

Si la seconde décision est annulée pour les mêmes motifs que ceux de la première cassation, le Conseil d'appel doit se conformer à la décision de la Cour sur le point de droit jugé par elle.

ART. 14.

Les notifications prévues aux articles précédents sont faites sous pli recommandé à la poste. La notification est réputée faite le lendemain du jour du dépôt à la poste, non compris les dimanches et jours fériés.

ART. 15.

Sans préjudice de l'application de l'alinéa 4 de l'article 6, la déclaration prévue à l'article premier ne peut être faite qu'une seule fois.

ART. 16.

Si l'inscription est refusée, la suspension prévue par l'alinéa 2 de l'article 3 prend fin dès que la décision devient irrévocable.

Lorsque le contingent dont il devait faire partie a déjà été remis à l'autorité militaire, le déclarant est joint au contingent dont la remise est en cours.

ART. 17.

Si l'inscription est accordée par une décision devenue irrévocable et que l'objection porte seulement sur l'accomplissement du service armé, la suspension prévue par l'alinéa 2 de l'article 3 prend fin et l'objecteur est affecté à un service non armé pendant un terme excédant d'une moitié celui qui est imposé aux miliciens non candidats gradés de réserve faisant partie du même contingent et affectés au même service.

Lorsque le contingent dont il devait faire partie a déjà été remis à l'autorité militaire, l'objecteur est remis à cette autorité avec le contingent dont la remise est en cours.

ART. 18.

Si l'inscription est accordée par une décision devenue irrévocable et que l'objection porte sur l'accomplissement de tout service militaire, l'objecteur est affecté à un service actif de sauve age dans un corps de protection civile, placé sous la direction du Ministre de l'Intérieur, pendant un terme excédant d'une moitié le terme de service actif le plus long imposé aux miliciens faisant partie du contingent normal portant le millésime de

Indien de tweede beslissing vernietigd wordt om dezelfde redenen als die waarop de eerste verbreking steunde, moet de Raad van beroep zich schikken naar de beslissing van het Hof omtrent het rechtspunt dat het beslecht heeft.

ART. 14.

De betekeningen waarvan sprake in de voorgaande artikelen, geschieden bij ter post aangetekende brief. De betekening wordt geacht gedaan te zijn de dag na de afgifte van de brief ter post, Zon- en feestdagen niet inbegrepen.

ART. 15.

Onverminderd de toepassing van lid 4 van artikel 6 kan de verklaring waarvan sprake in het eerste artikel, slechts een enkele maal worden gedaan,

ART. 16.

Wordt de inschrijving geweigerd, dan loopt de schorsing waarvan sprake in het tweede lid van artikel 3 ten einde, zodra de beslissing in herroepelijk wordt.

Wanneer het contingent waarvan hij deel moest uitmaken, reeds aan de militaire overheid is overgegeven, wordt de verzoeker gevoegd bij het contingent waarvan de overgifte aan de gang is.

ART. 17.

Wordt de inschrijving toegestaan bij een onherroepelijk geworden beslissing en slaat de weigering enkel op het vervullen van de gewapende dienst, dan neemt de schorsing waarvan sprake in het tweede lid van artikel 3, een einde en wordt de dienstweigeraar uit gewetensbezwaren aangewezen voor een niet gewapende dienst, gedurende een termijn die anderhalf maal zo lang is als de termijn opgelegd aan de dienstplichtigen van hetzelfde contingent, die geen candidaat-reserve-gegradueerde en voor dezelfde dienst aangewezen zijn.

Wanneer het contingent waarvan hij deel moest uitmaken, reeds aan de militaire overheid is overgegeven, wordt de dienstweigeraar uit gewetensbezwaren aan die overheid overgegeven met het contingent waarvan de overgifte aan de gang is.

ART. 18.

Wordt de inschrijving toegestaan bij een onherroepelijk geworden beslissing en slaat de weigering op het vervullen van om het even welke militaire dienst, dan wordt de dienstweigeraar uit gewetensbezwaren aangewezen voor een actieve reddingsdienst van het korps voor burgerlijke bescherming, geplaatst onder de leiding van de Minister van Binnenlandse Zaken, gedurende een termijn die anderhalf maal zo lang is als de langste werkelijke

l'année durant laquelle il entre en service à la protection civile.

L'objecteur est, en outre, assujetti à des rappels dans les cas et les conditions prévus pour les miliciens non gradés de réserve du contingent normal en congé illimité par les lois coordonnées sur la milice.

ART. 19.

Les objecteurs affectés au corps de protection civile visé à l'article 18 sont incorporés dans des unités séjournant dans des camps ou cantonnements.

Leur statut est organisé par le Roi sur la proposition du Ministre de l'Intérieur. Le Roi détermine notamment l'affectation, le service, le régime disciplinaire, les congés, ainsi que les allocations dont bénéficient les intéressés et leur famille. Leur statut ne peut en aucun cas être plus favorable que celui des miliciens du contingent normal.

ART. 20.

§ 1er. Les dispositions des lois coordonnées sur la milice relatives aux sursis et à la dispense du service pour cause morale, à la désignation pour le contingent spécial, à l'exemption et à l'ajournement pour cause physique, et les décisions prises en vertu de ces dispositions cessent d'être d'application dans les cas prévus aux articles 17 et 18.

§ 2. L'objecteur visé à l'article 17 bénéficie toutefois du sursis extraordinaire et de la désignation pour le contingent spécial fondée sur les conditions d'octroi de ce sursis au même titre et dans les mêmes conditions que les autres miliciens.

§ 3. L'objecteur visé à l'article 18 qui, avant d'avoir terminé son service, se trouve dans la situation qui donne droit au sursis extraordinaire est, à sa demande, dispensé du service.

Le conseil supérieur de milice connaît, en premier et dernier ressort, des demandes introduites en vertu de l'alinéa précédent. Les dispositions des lois coordonnées sur la milice, relatives à la procédure et au recours en cassation sont d'application.

§ 4. Le Roi détermine dans quelles conditions l'objecteur visé à l'article 18 est exempté ou licencié pour inaptitude physique.

diensttijd, opgelegd aan de dienstplichtigen die deel uitmaken van het normale contingent, genoemd naar het jaar waarin hij bij de burgerlijke bescherming in dienst treedt.

Voor de dienstweigeraar uit gewetensbezwaren gelden bovendien de wederoproeping in de gevallen en onder de voorwaarden welke bij de gecoördineerde dienstplichtwetten voor de niet-gegradueerde reservedienstplichtigen met onbepaald verlof van het normaal contingent zijn bepaald.

ART. 19.

De dienstweigeraars uit gewetensbezwaren die voor het in artikel 18 bedoelde korps voor burgerlijke bescherming aangewezen zijn, worden ingelijfd in eenheden die verblijven in kampen of kantonnementen.

Hun statuut wordt door de Koning vastgelegd op de voordracht van de Minister van Binnenlandse Zaken. De Koning bepaalt onder meer de diensaanwijzing, de dienst, het tuchtreglement, de verlofregeling, alsmede de vergoedingen waarop de dienstweigeraars en hun gezin recht hebben. Hun statuut mag in geen geval gunstiger zijn dan dat van de dienstplichtigen uit het normale contingent.

ART. 20.

§ 1. Het bepaalde in de gecoördineerde dienstplichtwetten betreffende het uitstel en de vrijlating van dienst op morele gronden, de aanwijzing voor het bijzonder contingent, de vrijstelling en de voorlopige afkeuring op lichamelijke gronden, en de beslissingen krachtens die bepalingen genomen, houden op van toepassing te zijn in gevallen als bedoeld bij de artikelen 17 en 18.

§ 2. De in artikel 17 bedoelde dienstweigeraar uit gewetensbezwaren geniet evenwel het buitengewoon uitsel en de aanwijzing voor het bijzonder contingent, gegrond op de toekenningsvoorwaarden van dit uitstel, op dezelfde voet en onder dezelfde voorwaarden als de andere dienstplichtigen.

§ 3. De in artikel 18 bedoelde dienstweigeraar uit gewetensbezwaren die, alvorens zijn dienst beëindigd te hebben, zich in de toestand bevindt die recht geeft op buitengewoon uitstel, wordt, op zijn verzoek, van de dienst vrijgelaten.

De Hoge militieraad neemt in eerste en laatste aanleg kennis van de op grond van het vorige lid ingediende verzoeken. Het bepaalde in de gecoördineerde dienstplichtwetten betreffende de rechtspleging en de voorziening in verbreking is van toepassing.

§ 4. De Koning bepaalt onder welke voorwaarden de in artikel 18 bedoelde dienstweigeraar uit gewetensbezwaren wordt vrijgesteld of ontslagen wegens lichamelijke ongeschiktheid.

ART. 21.

Les dispositions légales relatives à la suspension de l'exécution du contrat de travail et du contrat d'emploi en cas d'appel ou de rappel sous les armes, sont applicables lorsqu'il s'agit de l'accomplissement du service imposé à l'objecteur par la présente loi.

ART. 22.

Le déclarant peut, à tout moment de la procédure, retirer sa déclaration.

Il peut également renoncer à son inscription après que la décision qui la lui accorde est devenue irrévocable.

Le retrait de la déclaration ou la renonciation à l'inscription sont adressés par lettre recommandée à la poste au Ministre de l'Intérieur. La déclaration peut aussi être retirée verbalement par l'intéressé au moment de sa comparution devant le conseil.

Le retrait ou la renonciation sont définitifs.

Le retrait de la déclaration a pour effet de placer l'intéressé dans la situation du déclarant à qui l'inscription a été refusée.

En cas de renonciation à l'inscription, l'objecteur affecté à un service non armé peut être affecté à un service armé. Celui qui était affecté au corps de protection civile visé à l'article 18 est remis à l'autorité militaire avec le plus prochain contingent.

Si la renonciation intervient au plus tard le jour où l'objecteur doit rejoindre son unité pour accomplir son terme de service à l'armée ou à la protection civile, il est tenu d'accomplir le terme imposé aux miliciens du contingent normal.

Si la renonciation intervient après le jour visé à l'alinéa précédent, l'intéressé est tenu d'achever le terme fixé par l'article 17 ou doit accomplir à l'armée un terme égal au service qu'il lui reste à accomplir à la protection civile, sans que ce terme puisse être inférieur à quatre mois.

ART. 23.

§ 1. — L'inscription peut être annulée s'il est établi que l'intéressé a employé des manœuvres frauduleuses ou a sciemment donné ou laissé donner des renseignements inexacts dans le but de l'obtenir.

Le Ministre de l'Intérieur saisit, à cette fin, le Conseil qui a accordé ou confirmé l'inscription.

Les dispositions des articles 6 à 14 sont applicables à la procédure en annulation.

ART. 21.

De wetsbepalingen betreffende de schorsing van de uitvoering van de arbeidsovereenkomst voor arbeiders en die voor bedienden in geval van oproeping of wederoproeping, zijn van toepassing wanneer het gaat om de vervulling van de dienst door deze wet aan de dienstweigerers opgelegd.

ART. 22.

De verzoeker kan in elke stand van de rechtspleging zijn verklaring intrekken.

Hij kan eveneens afzien van zijn inschrijving nadat de beslissing waarbij ze hem wordt toegestaan, onherroepelijk geworden is.

De intrekking van de verklaring of de afstand van de inschrijving wordt bij een ter post aangekende brief aan de Minister van Binnenlandse Zaken medegedeeld. De verklaring kan door de betrokkene ook mondeling ingetrokken worden op het ogenblik dat hij voor de raad verschijnt.

De intrekking of de afstand zijn onherroepelijk.

De intrekking van de verklaring plaatst de betrokkene in de toestand van de verzoeker aan wie de inschrijving geweigerd is.

Doet de dienstweigerer uit gewetensbezwaren afstand van de inschrijving, dan kan hij, indien hij aangewezen was voor een niet gewapende dienst, voor een gewapende dienst aangewezen worden. Indien hij voor het bij artikel 18 bedoelde korps voor burgerlijke bescherming aangewezen was, wordt hij met het eerstvolgende contingent aan de militaire overheid overgegeven.

Wordt afstand gedaan ten laatste op de dag waarop de dienstweigerer uit gewetensbezwaren zich bij zijn eenheid moet voevoegen ter vervulling van zijn diensttermijn in het leger of in de burgerlijke bescherming, dan is hij gehouden de termijn opgelegd aan de dienstplichtigen die deel uitmaken van het normale contingent, te vervullen.

Wordt afstand gedaan na de dag bedoeld in vorig lid, dan moet hij de bij artikel 17 bepaalde termijn uitdoen of moet hij in het leger dienst vervullen gedurende een periode die gelijk is aan de dienst die hij bij de burgerlijke bescherming nog moet doen, zonder dat deze periode korter mag zijn dan vier maanden.

ART. 23.

§ 1. — De inschrijving kan vernietigd worden indien bewezen is dat de betrokkene bedrieglijke handelingen heeft aangewend of wetens onjuiste inlichtingen heeft verstrekt of laten verstreken met het doel de inschrijving te bekomen.

De Minister van Binnenlandse Zaken maakt met dit doel de zaak aanhangig bij de Raad die de inschrijving heeft toegestaan of bevestigd.

Het bepaalde in de artikelen 6 tot 14 is van toepassing op de rechtspleging tot vernietiging.

§ 2. — Le Conseil compétent ne peut être saisi plus d'un an après le jour où la décision accordant l'inscription est devenue irrévocable.

Toutefois, si une action publique est intentée en raison de faits qui peuvent justifier l'annulation, ce délai est suspendu aussi longtemps qu'il n'a pas été prononcé irrévocablement sur cette action. En cas de condamnation, le délai est, en outre, prorogé jusqu'à l'expiration d'une année à compter du jour où la condamnation est devenue irrévocable.

L'annulation doit intervenir dans l'année qui suit l'expiration du délai déterminé par les deux alinéas précédents.

§ 3. — Si l'annulation est prononcée, l'intéressé est soumis au régime prévu par l'article 22, alinéa 6. Il doit, quelle que soit la durée du service qu'il a déjà accompli comme objecteur à l'armée ou à la protection civile, accomplir en qualité de milicien ordinaire un terme exédant d'une moitié celui qui est imposé aux miliciens faisant partie du contingent normal.

ART. 24.

L'objecteur auquel l'inscription sur la liste a été accordée par une décision devenue irrévocable ne peut, jusqu'à l'âge de 45 ans :

1° remplir aucune fonction publique qui impose, même occasionnellement, la détention ou le port d'une arme;

2° détenir ou porter une arme à feu de guerre, de défense ou de chasse;

3° participer, à quelque titre que ce soit, à la fabrication, à la réparation ou au commerce des armes, ni à la fabrication ou au commerce des munitions.

Ces interdictions cessent dans le cas de renonciation à l'inscription prévu à l'article 22.

Elles sont maintenues en cas d'annulation de l'inscription par application de l'article 23.

ART. 25.

Est puni d'un emprisonnement de trois mois à trois ans l'objecteur affecté au corps de protection civile visé à l'article 18 qui s'est soustrait à ses obligations, a refusé de participer à un service commandé ou s'est abstenu à dessein de l'exécuter.

Le coupable peut, en outre, être condamné à l'interdiction conformément à l'article 33 du Code pénal.

§ 2. — De zaak mag bij de bevoegde Raad niet worden aanhangig gemaakt meer dan een jaar na de dag waarop de beslissing waarbij de inschrijving wordt toegestaan, onherroepelijk geworden is.

Indien echter een publieke vordering is ingesteld wegens feiten die de vernietiging kunnen rechtvaardigen, wordt die termijn geschorst zolang terzake van die strafvordering geen onherroepelijke uitspraak is gedaan. Volgt er veroordeling, dan wordt de termijn bovendien verlengd tot het verstrijken van een jaar te rekenen van de dag waarop de veroordeling onherroepelijk geworden is.

De vernietiging moet uitgesproken worden binnen het jaar dat volgt op het verstrijken van de bij de twee vorige leden bepaalde termijn.

§ 3. — Wordt de vernietiging uitgesproken, dan is de betrokkene onderworpen aan het stelsel van artikel 22, lid 6. Hij moet, ongeacht de duur van de dienstdtijd welke hij reeds vervuld heeft als dienstweigeraar uit gewetensbezwaren in het leger of in de burgerlijke bescherming, als gewoon dienstplichtige een termijn vervullen die anderhalf maal zo lang is als de termijn opgelegd aan de dienstplichtigen van het normaal contingent.

ART. 24.

Een dienstweigeraar uit gewetensbezwaren aan wie door een onherroepelijk geworden beslissing de inschrijving op de lijst is toegestaan, mag, tot de leeftijd van 45 jaar :

1° geen openbaar ambt uitoefenen waarvoor, zij het bij gelegenheid, het onder zich hebben of het dragen van een wapen wordt opgelegd;

2° geen oorlogs-, verweer- of jachtvuurwapen onder zich hebben of dragen;

3° niet deelnemen aan de vervaardiging of de herstelling van of de handel in wapens of aan de vervaardiging van of aan de handel in munitie, uit welken hoofde ook.

Deze verbodsbepalingen vervallen wanneer afstand wordt gedaan van de inschrijving als bepaald in artikel 22.

Zij blijven gehandhaafd, wanneer de inschrijving met toepassing van artikel 23 wordt vernietigd.

ART. 25.

Met gevangenisstraf van drie maanden tot drie jaren wordt gestraft de voor het in artikel 18 bedoelde korps voor burgerlijke bescherming aangewezen dienstweigeraar uit gewetensbezwaren die zich aan zijn verplichtingen heeft onttrokken, geweigerd heeft deel te nemen aan een bevolen dienst of zich opzettelijk onthouden heeft die dienst uit te voeren.

De schuldige kan bovendien tot de ontzetting worden veroordeeld overeenkomstig artikel 33 van het Wetboek van Strafrecht.

ART. 26.

Est puni d'un emprisonnement de huit jours à six mois et d'une amende de 26 à 1.000 francs ou de l'une de ces peines seulement, l'objecteur affecté au corps de protection civile visé à l'article 18, qui a donné, engagé, prêté, exposé en vente, vendu ou détourné soit le matériel, soit les objets d'équipement ou d'habillement, qui lui ont été confiés, les a volontairement détruits ou détériorés ou a refusé de les restituer quand il en était requis.

Est puni d'un emprisonnement de huit jours à un mois et d'une amende de 26 à 500 francs ou de l'une de ces peines seulement, l'objecteur affecté au corps de protection civile visé à l'article 18, qui s'est rendu coupable d'une négligence grave dans la conservation ou l'entretien soit du matériel soit des objets d'équipement ou d'habillement, qui lui ont été confiés.

ART. 27.

Est puni d'un emprisonnement de huit jours à deux ans :

1° le déclarant qui a employé des manœuvres frauduleuses dans le but d'obtenir son inscription sur la liste des objecteurs de conscience;

2° quiconque, dans le but de provoquer l'inscription du déclarant, a fourni une attestation ou des renseignements qu'il savait inexacts.

ART. 28.

Les peines prévues par les articles 26 et 27 sont doublées dans le cas où les infractions visées par ces dispositions ont été commises en temps de guerre ou pendant les époques assimilées au temps de guerre par l'article 7 de la loi du 12 mai 1927 sur les réquisitions militaires.

Les infractions à l'article 25 sont, dans ce cas, punies d'un emprisonnement de deux ans à cinq ans.

ART. 29.

Les dispositions du Livre Ier du Code pénal, sans exception du Chapitre VII et de l'article 85, sont applicables aux infractions prévues par la présente loi.

Dispositions transitoires.

ART. 30.

Les dispositions de la présente loi sont également applicables aux miliciens qui sont traités comme déserteurs en vertu des lois coordonnées sur la milice et à ceux qui, ayant été incorporés dans l'armée avant la date d'entrée en vigueur de

ART. 26.

Met gevangenisstraf van acht dagen tot zes maanden en met geldboete van 26 frank tot 1.000 frank of met een van die straffen alleen wordt gestraft, de voor het in artikel 18 bedoelde korps voor burgerlijke bescherming aangewezen dienstweigeraar uit gewetensbezwaren, die ofwel het materieel, ofwel de uitrustings- of kledingsstukken die hem zijn toevertrouwd, weggegeven, verpand, geleend, te koop gesteld, verkocht of verduisterd heeft, die ze moedwillig vernietigd of beschadigd heeft of die desgevorderd geweigerd heeft ze terug te geven.

Met gevangenisstraf van acht dagen tot een maand en met geldboete van 26 frank tot 500 frank of met een van die straffen alleen wordt gestraft, de voor het in artikel 18 bedoelde korps voor burgerlijke bescherming aangewezen dienstweigeraar uit gewetensbezwaren, die zich schuldig heeft gemaakt aan ernstige nalatigheid inzake het bewaren of het onderhoud ofwel van het materieel, ofwel van de uitrustings- of kledingsstukken die hem zijn toevertrouwd.

ART. 27.

Met gevangenisstraf van acht dagen tot twee jaren wordt gestraft :

1° de verzoeker die bedrieglijke handelingen heeft aangewend om zijn inschrijving op de lijst van de dienstweigeraars uit gewetensbezwaren te bekomen;

2° ieder die, om de inschrijving van de verzoeker te bewerkstelligen, een attest of inlichtingen heeft verstrekt waarvan hij wist dat ze onjuist waren.

ART. 28.

De bij de artikelen 26 en 27 gestelde straffen worden op het dubbele gebracht ingeval de bij die bepalingen bedoelde misdrijven zijn gepleegd in oorlogstijd of gedurende de periodes die bij artikel 7 van de wet van 12 mei 1927 op de militaire opeisingen met oorlogstijd worden gelijkgesteld.

Overtreding van artikel 25 wordt in dat geval gestraft met gevangenisstraf van twee jaren tot vijf jaren.

ART. 29.

Het bepaalde in Boek I van het Wetboek van Strafrecht, Hoofdstuk VII en artikel 85 niet uitgezonderd, is van toepassing op de in deze wet omschreven misdrijven.

Overgangsbepalingen.

ART. 30.

Het bepaalde in deze wet is eveneens van toepassing op de dienstplichtigen die krachtens de gecoördineerde dienstplichtwetten als deserteur worden behandeld en op hen die, vóór de datum waarop deze wet in werking is getreden, bij het

la loi, sont encore soumis à des obligations militaires ou ont été renvoyés de l'armée à la suite de condamnations prononcées pour des infractions amnistiées en vertu de l'article 31, à la condition que la déclaration soit introduite dans le délai d'un mois à compter de cette date.

En cas d'inscription définitive sur la liste des objecteurs de conscience, le temps de service actif accompli ainsi que le temps passé au centre de recrutement et de sélection sont déduits du terme imposé en vertu de l'article 17 ou de l'article 18. Est également déduit, le temps pendant lequel l'objecteur a été détenu en exécution de condamnations prononcées pour des infractions amnistiées en vertu de l'article 31.

Dans le même cas, l'objecteur qui, à la suite de condamnations prononcées pour des infractions amnistiées en vertu de l'article 31, a été renvoyé de l'armée, cesse de se trouver dans cette situation et est traité comme il est prévu à l'alinéa précédent.

ART. 31.

Amnestie est accordée pour les infractions prévues par les chapitres IV et VI du Code pénal militaire et par les dispositions des lois particulières, relatives à la désertion, qui ont été commises avant l'entrée en vigueur de la présente loi et que le conseil de l'objection ou le conseil d'appel de l'objection reconnaît avoir été commises pour le seul motif que leur auteur avait des objections de conscience contre l'accomplissement du service militaire ou du service militaire armé.

La requête tendant à obtenir le bénéfice de l'amnestie doit être adressée par l'intéressé à l'auditeur général près la Cour militaire, par lettre recommandée déposée à la poste dans le délai d'un mois à compter du jour de l'entrée en vigueur de la loi. Elle doit préciser les infractions dont l'amnestie est demandée et, pour celles qui ont déjà donné lieu à condamnations, la date de celles-ci et les juridictions qui les ont prononcées.

L'auditeur général transmet la requête et le dossier judiciaire, avec son avis, au Ministre de l'Intérieur qui saisit le président du conseil de l'objection.

Les articles 4 à 14 de la présente loi sont applicables à l'examen de la requête.

La requête suspend les poursuites et la prescription de l'action publique résultant de l'infraction dont l'amnestie est demandée.

leger waren ingelijfd en nog aan dienstplicht onderworpen zijn of uit het leger weggezonden waren ingevolge veroordelingen, uitgesproken wegens misdrijven waarvoor krachtens artikel 31 amnestie verleend is, mits de verklaring ingediend wordt binnen één maand te rekenen van die datum.

Indien ze definitief zijn ingeschreven op de lijst van de dienstweigeraars uit gewetensbezwaren, wordt de reeds vervulde werkelijke diensttijd, alsmede de in het recruterings- en selectiecentrum doorgebrachte tijd afgetrokken van de termijn die krachtens artikel 17 of artikel 18 is opgelegd. De tijd gedurende welke de dienstweigeraar uit gewetensbezwaren gedetineerd was ter uitvoering van veroordelingen, uitgesproken wegens misdrijven waarvoor krachtens artikel 31 amnestie is verleend, wordt eveneens afgetrokken.

In hetzelfde geval bevindt de dienstweigeraar uit gewetensbezwaren, die ingevolge veroordelingen, uitgesproken wegens misdrijven waarvoor krachtens artikel 31 amnestie is verleend, uit het leger weggezonden wordt, zich niet meer in die toestand en wordt te zijnen opzichte gehandeld zoals bepaald is in het voorgaande lid.

ART. 31.

Amnestie wordt verleend voor de in de hoofdstukken IV en VI van het Wetboek van militair strafrecht en in de bepalingen van de bijzondere wetten betreffende de desertie omschreven misdrijven die vóór de inwerkingtreding van deze wet zijn gepleegd, en waarvan de Raad voor de dienstweigering of de Raad van beroep voor de dienstweigering zal aannemen dat ze alleen gepleegd werden omdat de dader ervan gewetensbezwaren had tegen het vervullen van de militaire dienst of van de gewapende militaire dienst.

Het verzoek om amnestie moet door de betrokkene aan de auditeur-generaal bij het Militair Gerechtshof worden gezonden bij een aangetekende brief die, binnen één maand te rekenen van de dag waarop de wet in werking treedt, ter post wordt afgegeven. Het moet de misdrijven opgeven waarvoor amnestie wordt gevraagd en, voor de misdrijven die reeds aanleiding hebben gegeven tot veroordelingen, de datum daarvan en de rechterlijke instanties die ze hebben uitgesproken.

De auditeur-generaal zendt het verzoekschrift en het gerechtelijk dossier samen met zijn advies door aan de Minister van Binnenlandse Zaken, die ze bij de voorzitter van de Raad voor de dienstweigering aanhangig maakt.

De artikelen 4 tot 14 van deze wet zijn van toepassing op het onderzoek van het verzoekschrift.

Het verzoek schorst de vervolgingen en de verjaring van de publieke vordering die voortvloeit uit het misdrijf waarvoor amnestie wordt gevraagd.

L'amnistie ne peut être opposée aux droits de l'Etat ni à ceux des tiers.

La requête en vue de l'amnistie vaut de plein droit déclaration d'objection et produit les mêmes effets que la déclaration prévue à l'article 30 dans tous les cas où l'intéressé est encore susceptible d'être soumis à des obligations militaires.

R. ROLIN.

A. HOUSIAUX.

Ch. MOUREAUX.

De amnestie kan niet worden ingeroepen tegen de rechten van de Staat, noch tegen die van derden.

Het verzoek om amnestie geldt van rechtswege als verklaring van gewetensbezwaren en heeft dezelfde werking als de bij artikel 30 bedoelde verklaring wanneer de betrokkene nog aan militaire verplichtingen onderworpen kan worden.